

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na lata 2008-2012 zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE ⁽¹⁾.

Skarżące podnoszą w uzasadnieniu, że Komisja przyjęła błędną decyzję, w drodze której m.in. dopuszczalna całkowita ilość CO₂, którą mogą wyemitować urządzenia objęte dyrektywą 2003/87/WE, została znacznie obniżona.

Komisja naruszyła istotne przepisy proceduralne dyrektywy 2003/87/WE w ten sposób, że po pierwsze przyjęła niezgodnie z prawem zaskarżoną decyzję po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 9 ust. 3 tej dyrektywy, a po drugie niezgodnie z prawem ograniczyła prawo skarżących do bycia wysłuchanym przed przyjęciem przez Polskę ostatecznego krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na lata 2008-2012.

Ponadto Komisja nadużyła praw przyznanych w dyrektywie 2003/87/WE w ten sposób, że po pierwsze przyjęła zbyt niską stopę wzrostu produktu krajowego brutto dla Polski i zbyt surowy stopień zmniejszenia emisji, co spowodowało przyjęcie zaniżonej kwoty całkowitej emisji dla Polski, a po drugie ograniczając emisje krajowe na lata 2008-2012 znacznie poniżej tego, co byłoby konieczne dla Polski dla osiągnięcia celów protokołu z Kyoto, naruszyła rzeczywisty cel dyrektywy jako efektywnego pod względem kosztów instrumentu wypełnienia zobowiązań stron protokołu z Kyoto.

W końcu Komisja naruszyła zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności, równego traktowania, obowiązku współpracy instytucjonalnej oraz obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2007 r. — Gaedertz przeciwko OHIM — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Sprawa T-209/07)

(2007/C 183/73)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Johann-Christoph Gaedertz (Frankfurt am Main, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. M. Gerstenberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Byte Software GmbH

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie R 272/2005-4;
- unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 466 499 „GlobalRemote”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy „GlobalRemote” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 466 499).

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Living Byte Software GmbH.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: W szczególności naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie pozbawiony jest niezbędnego charakteru odróżniającego, ma natomiast charakter czysto opisowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).